

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Illvstrivm Virorum Epistolae, Hebraicae, Graecae et Latinae, Ad Ioannem Reuchlin Phorcensem virum nostra aetate doctissimum diuersis temporibus missae

Reuchlin, Johannes

Hagenoae, 1519

F. Aegedius Viterbiensis, ordinis eremitarum s. Augustini prior generalis, nobili & egregio uiro DN. Ioanni Reuchlin LL. doctori eruditissimo. DN. Dionysio presbytero fratti [...] Elizabet Sorori ...

[urn:nbn:de:bsz:31-270838](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-270838)

IO. REUCHLIN. LIBER SECUND.

partes, cerebrum, cor, epar, quæ apud Platonem plane ignota. a
 Zohar in qnta **שמוך זכור** demōstrata. p
 Per te deniq; seruati thesauri sunt sciētia & sapientia dei, in Thal
 mud libris, qui & si ab Aduersariis editi, multa nobis & pietati ini
 mica docēt, dici tñ non potest, quot altæ profundæq; quæstiones
 ad sacra eloquia pertinentes, quot uerba, quot dictiones, quot ob
 scura sacrarū scripturarum illic clarescunt atq; aperiuntur. Quæ
 si libri illi desyderarentur, nunq; legere esset, æterna premi nocte
 operet, æterna nos inscicia dānari necesse esset. Mitto testimōia
 de aduētū Messia: **ש** Et **אחר ארבע מאות**
 In Sanhedrim cum Isaiæ **מכות** & alia innumerabilia passim
 quæ insaniētū & imperitorū uitio interiissent, tuo uni⁹ **הלך** supsunt
 bñficio in opes, & ornamentum ecclesiæ Romanæ **תורה**
האור גנות לצדיקים data hoib⁹
באש erepta primo nobis est à deo ex igne, cum Abrahā ex
 igne seruatum esse uolunt. Nunc secundo à Reuchlin seruata est
 ex igne, cum libri illi seruati sunt, quibus stantibus lex panditur, &
 lucem capit, intereuntibus autem tenebris æternæ noctis offun
 dit. Deniq; in hoc iudicio tuo ubi hac æstate periculoso æstu labo
 rauimus, non te sed legē, non Thalmud sed ecclesiā, nō Reuchlin
 per nos, sed nos per Reuchlin seruatos & defensos intelligimus.
 Velim quæ de Pythagoricis cudere te scribis, lati⁹ de eis me red
 das certiore. Vale, Romæ. Anno M. D. XVI.

F. Aegidius Viterbiensis, ordinis Eremitarum S. Augustini Prior
 Generalis, Nobili & egregio uiro DN. Ioanni Reuchlin
 LL. Doctori eruditissimo. DN. Dionysio Presby
 tero Fratri suo germano, atq; Elizabet Sorori
 suæ Salutem.

NVLLVM in terris miserius atq; periculosius est uiuendi
 genus, q̄ eorum qui humanarum rerum capti spe, toto ani
 mo pendent à fortuna, cui quidem & uariæ instabili, qui
 cunq; obnoxios absq; respicientia faciunt sese, & assiduis in uita
 iactantur casibus, & perpetuis in morte suppliciis puniuntur.

EPIST. ILLVST. VIRORVM AD

Tanta uero tamq; ad errorem prona est humana fragilitas, tanta moribundi sensus, tanta lubrica consuetudinis uis, ut summo bono potiùdo, quod extra fortunæ aleam, in cælo situm est, per nos ipsos absq; sanctorum piorumq; ope omnino inepti sumus. Quâ sane rem, ut quotidianus ostendit peccandi usus, ita domini nostri conditionem humanam animaduertentis sententia apertissime in euangelio significauit, cum uiuentibus inter errorû fluctus tempestatesq; uitiorum mortalibus ita cõsuluit. Facite uobis amicos ut in aeterna tabernacula uos recipiant. Enim uero quoniã nostra de religione ita bene meriti estis, ut salutis & commodi uestri studiosissimi ac maxime solliciti & esse debeamus & sumus. Id uobis scum agendum duximus, quod ad salutem uestram spemq; aeternæ uitæ tam maxime facere existimamus, rati, qui illa potiuntur, habere bona omnia, qui illa careant, & bonis omnibus carere, & esse miserrimos. Quod si tales non sumus quales in tâta re idonei auxiliarii esse deberemus, non tamen idcirco & meritis uestris & officio nostro deesse uolumus, quale scunq; sumus. Vos igitur & otidini & parenti Augustino deditissimos, quantum ad nos attinet, quantumq; nostri iuris est, nostro Ordini ascribimus, atq; uos singulos, ut ex nostris unum, toto corde confratres & consorem per has literas & accipimus & uocamus. Vosq; omnium orationum, sacrificiorum, prædicationum, contemplationum, ieiuniorum, uigiliarum, peregrinationum, obedientiæ, patientiæ, uirtutum, munerum, laborum, spiritualium deniq; bonorum omnium, quæ fratribus sororibusq; nostræ religionis ubiuis gætium dominus diuina benignitate largitur, participes & ipsi facimus. Et ut Deus Opt. Max. faciat, toto animi studio supplicamus, tam iter mortales diu uiuetis, q̃ cum fuerit e uita migrandum. Insuper id quod uestra in nos & charitas & beneuolentia postulat, uolumus, ut cum generalis Synodus nostræ religionis habebitur, cum de uobis aut de uestris fiet de nostræ religionis more mentio, ita pro uobis uestrisq; fiant supplicationes, ut pro nostris fieri lege sic decernente consueuerunt. Ut uero amoris ac reuerentiæ in uos nostræ fidem non in testatam relinquamus, literas has nostri animi ac uoluntatis testes scribi iussimus, uolentes deniq; ut quicquid in his factum signifi-

IO. REUCH. LIBER SECVND.

cauerimus, In nomine patris & filii & spiritus sancti esse factum.
Dat. Romæ apud S. Augustinum. Anno M. D. XVI. die xx. Men-
sis Octobris. Sub Fraternitatis sigillo.

Aegidius Generalis Eremitarum S. Augustini,
Ioanni Reuchlin. D. P.

AL L A T V M ad me munus tuum, ut nouum, ita omnibus
admirandum mortalibus, me beauit. Quippe qui rem tam
tam quantam nullæ unquam hausere aures, ad me perferri
tam diligenter procurasti, ut ne ipso quidem Pontifici Sūmo pas-
sus sis me fore posteriorem. Ago quas possum gratias quod edide-
ris, ad me miseris, primumq; mihi perspectum iri curaueris. Factū
est ut Hebrais secreta non inuideamus, græcis sua arcana per te la-
tini nunc aperiāmus. Vtriq; quid sapientum mysteria sibi uolue-
rint, te alte referante intelligamus. Spero sanctissimum Dominū
nostrum ut omnium sapientissimum, & liberalissimum in omnes
mortales, ita in tua merita propensissimum futurum. Tu roga, ut
diu uiuat & felix sit. Nunquam tanti principis bonos pœnitebit.
Romæ XXIII. Maii.

Philippus Beroaldus Junior, Ioanni
Reuchlin Phorcensi S.

SA E P E antea cogitavi literas ad te dare, quibus amicitia in-
ter nos fulciremus, ita enim amor in omnes studiosos meus,
ita uirtutes suadebant tuæ. Ita Questenbergus noster hortaba-
tur. Sed illud sæpe me conantem, aliæ curæ transuersum egere.
Martinus uero Groningus uir bonas lras bene doctus, ac utriusq;
nostrum amantissimus currentem incitauit. Quo conciliatore,
ad isthanc amicitiam captandam cum usurum me cogito, pro cer-
to habeo, eam nequaquam ullo tempore posse elabi. Et me Her-
cules hominis dexteritas, & tua summa humanitas effecerunt, ne
anxie me torquerem ad epistolam aliquam elegantiorem compo-
nendum, qua te mihi possem deuincire. Nam me tibi iandiu non
modo amicum, prope dixerim aduocatum fuisse in causa illa tua
confragosa, ex aliis audire te malo. Libros tuos Pythagoricos Pō-
tifex legit auide ut res bonas solet: Eos nunc euoluit maximus an-
tistes Cardinalis Medices, huius cum gustum saturauerint, me cō-

C